

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2934/2022
20.12.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, др Илије Зиндовића и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., чији је пуномоћник Душан Живковић, адвокат из ..., против туженог Огранак Приједорпутеви Б Београд, са седиштем у Београду, чији је пуномоћник Стефан Богдановић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 5450/2021 од 23.12.2021. године, у седници одржаној 20.12.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 5450/2021 од 23.12.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 5450/2021 од 23.12.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сурдулици, Судска јединица у Владичином Хану П1 101/18 од 20.05.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да тужиоцу на име дуга због неисплаћене основне зараде по основу остварених сати прековременог рада и уговорене увећане зараде по основу прековременог рада, исплати износ од 557.789,99 динара у појединачно наведеним месечним износима са законском затезном каматом почев од доспећа па до коначне исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да у корист тужиоца, на износе основице из става првог изреке пресуде, а по стопи на дан уплате, изврши доплату доприноса за обавезно социјално осигурање надлежним фондовима ПИО и здравственог осигурања. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 184.378,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности одлуке до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 5450/2021 од 23.12.2021. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи применом одредбе члана 404. ЗПП.

Тужилац је дао одговор на ревизију.

Чланом 404. став 1. ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11...18/20) - у даљем тексту ЗПП, прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а ставом 2. да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Према становишту нижестепених судова, тужбени захтев је основан јер је у утуженом периоду радно време тужиоца према уговорима о раду закљученим са туженим требало да износи 40 часова недељно, а тужилац је радио код туженог са радним временом од 10 часова днево, осим недељом када је радно време трајало 6 часова. Тужени има страначку способност с обзиром на то да је регистрован као огранак страног привредног друштва за обављање делатности у Републици Србији и у обављању послова из регистроване делатности у правном промету носилац је права и обавеза. О тужбеном захтеву судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке ревизијског суда у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом. Стога у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, нити у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе и новог тумачења права.

Сходно изнетом, Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. става 2. ЗПП, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. става 2. тачке 5. ЗПП, Врховни суд је установио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. ставом 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба за исплату поднета је 18.06.2018.године. Вредност предмета спора побијаног дела износи 557.789,99 динара.

Како вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 403. става 3. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**